

Ved nogle former for længerevarende hjælp er der typisk ikke grund til tidligt at foretage en vurdering af modtagerens samlede situation.

Som et eksempel vil hjælp i form af folkepension normalt ikke være omfattet af § 6. For langt de fleste er der ikke nogen grund til at være særlig opmærksom på, om der måtte være behov for en særlig indsats, blot fordi en person får folkepension.

Dette gælder også, når forældre får plads til deres barn i vuggestue eller en børnehave, eller hvis en person skal have et hjælpemiddel som et høreapparat.

Bestemmelsen i § 3 om en tidlig vurdering skal altså ses i nøje sammenhæng med, hvilken form for hjælp der er tale om, og – naturligvis – behovet hos den person, som det drejer sig om.

Myndighederne må derfor i hvert enkelt tilfælde – eller i forhold til typiske hjælpesituationer – tilrettelægge principper for, hvordan kommunen eller amtskommunen sikrer, at der tidligt bliver foretaget en vurdering af, om der konkret er behov for tidligt at få målrettet hjælpen.

Til § 7

Efter forslaget til bestemmelsen skal kommunen senest 8 uger efter den første anmodning om hjælp til forsørgelse vurdere, hvad målet med den fortsatte hjælp skal være.

Baggrunden for forslaget er følgende:

1. Efter bistandslovens § 41 skal kommunalbestyrelsen, når den yder kontanthjælp, vurdere, om der er grund til at iværksætte særlige hjælpeforanstaltninger med henblik på, at modtageren igen bliver i stand til at klare sig selv. Det følger af samme bestemmelse, at senest 3 måneder efter at hjælpen er ydet, skal den pågældendes og familiens forhold bedømmes i forhold til, om der er grundlag for at yde andre former for bistand end løbende økonomisk hjælp.

2. Førtidspensionsudvalg II har foreslået, at kommunen senest 2 måneder efter, at der er søgt om hjælp, skal træffe en afgørelse om, hvilken form for hjælp, der skal ydes. Det kan fx være om behandlingen af sagen skal sigte imod en førtidspension, eller om indsatsen skal rettes imod at hjælpe ansøgeren med revalidering. Der skal med andre ord inden for en vis frist foretages en kvalificeret vurdering af ansøgers situation og den hjælp, der er brug for.

3. Forslaget til § 7 bygger videre på princippet om tidlig opfølgning i sager efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel (lov nr. 1226 af 27. december 1996).

Ved denne lovændring er det bestemt, at kommunen – med henblik på at bevare den sikredes tilknytning til arbejdsmarkedet – senest efter 8 uger og derefter mindst hver 8. uge skal tage sagerne op til vurdering. Kommunen skal herved vurdere, om der er behov for behandling, optræning, revalidering, eller andre former for bistand til dagpengemodtageren eller dennes familie.

Forslaget til § 7 fastsætter således et generelt princip om, at kommunen tidligt i forløbet skal foretage en kvalificeret vurdering, når der er tale om hjælp efter den sociale lovgivning til forsørgelse.

Det skal understreges, at § 7 handler om førstegangs-opfølgningen, og at spørgsmålet om løbende opfølgning er reguleret i de enkelte sociale love.

Det følger af § 4, at denne vurdering skal ske i samarbejde med modtageren, fordi det i forbindelse med den første vurdering er vigtigt, at borgeren aktivt bliver inddraget i sin egen sag, således at både ansøgeren og kommunen – så vidt muligt – har en fælles forståelse af problemer og muligheder.

Der kan i anden lov være supplerende bestemmelser om, at kommunen skal tilrettelægge disse vurderinger i samarbejde med andre instanser. Således følger det af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, at læger, sygehuse, revalideringsinstitutioner, arbejdsformidlingen og de faglige organisationer skal medvirke ved opfølgning af sager om sygedagpenge.

Det må understreges, at kravene om en tidlig kvalificeret vurdering efter 8 uger ikke betyder, at en kommune skal vente med en sådan vurdering.

Det er ikke et krav, at den første vurdering efter § 7 skal munde ud i en færdig plan for modtageren eller at fastlægge et mål, der ligger et godt stykke ud i fremtiden. I mange tilfælde vil dette slet ikke være muligt.

Er der tale om en ung person, som skal have hjælp i en periode, indtil pågældende kan begynde på en uddannelse, kan kravene til den første kvalificerede vurdering være opfyldt i og med, at disse forhold konstateres, og at pågældende får skriftlig besked om dette. Det samme gælder personer, der søger hjælp alene på grund af ledighed, jf. også princippet om »glat-sagsbehandling« i forslaget til § 8 i lov om aktiv socialpolitik.

Drejer det sig imidlertid om en person, som tidligere gennem en længere periode har modtaget sygedagpenge, har haft kortvarige arbejdsforhold, og for hvem der derfor er risiko for, at pågældende kan få betydelige vanskeligheder med at komme tilbage til arbejdsmarkedet, er der al mulig grund til hurtigt at få klarlagt, om et tilbud om revalidering kunne være hensigtsmæssigt.